

El terrissaire i el bugader

CONTE TRADICIONAL DE L'ÍNDIA, ADAPTAT PER TONI GIMÉNEZ
IL·LUSTRACIÓ: GLÒRIA VIVES

Una vegada hi havia un terrissaire que tenia com a veí a un bugader molt famós de la ciutat. El bugader sempre estava alegre, era bon treballador i tenia una clientela variada i nombrosa. Era ric i vivia amb un cert luxe, cosa que el terrissaire, menys afavorit per la fortuna, envejava de tot cor. I tanta va ser aquesta enveja que trencà les relacions amb el seu veí com si aquella fortuna que havia adquirit després de llargs anys de treball el pogués perjudicar a ell en alguna cosa. Mentrestant, el bugader continuava treballant activament sense fer cas del mal humor del terrissaire.

L'envejós terrissaire va decidir jugar una mala passada al seu veí. Va anar a veure el rei, que era bon home però poc espavilat, i li va dir que el bugader tenia un procediment perquè el seu elefant, que era negre, es convertís en un elefant blanc, cosa que faria la glòria del rei. El terrissaire no volia pas la glòria del rei, sinó enfonsar en la misèria el bugader, ja que no podria realitzar pas aquesta gesta, perdria la clientela i la prosperitat, i cauria en desgràcia. El rei es va sentir atret per la idea i, mancat de sentit comú, ordenà al bugader que blanquegés el seu elefant negre.

El bugader de primer pensà que era una broma, però de seguida va intuir de qui provenia la proposta. Com que era molt murri, acceptà l'ordre del rei, però li va comentar que, abans de començar la seva empresa, havia de rentar els utensilis i les peces amb aigua i sabó en un atuell, que havia de ser prou gran per a l'elefant, i que aquesta era una feina per a un terrissaire. El rei ordenà la construcció d'aquest atuell al terrissaire, que s'adonà que havia quedat atrapat en la seva pròpia broma.

L'enveja se'l menjava per dins i es posà mans a la feina. Amb ajuda d'amics i parents va fer una peça de fang prou gran per posar-hi aigua, sabó i l'elefant a dins. Però quan l'elefant hi va posar una pota, l'atuell s'esmicolà en mil bocins. El rei va demanar al terrissaire que fes un altre atuell, que també es va trencar, i així un tercer, un quart i un cinquè.

Finalment, el rei s'adonà de la impossibilitat de l'empresa. El terrissaire acabà completament arruïnat i hauria acabat en la misèria més absoluta si no hagués estat perquè el seu veí, el bugader, una ànima noble i bona, li va estendre una mà de reconciliació.

